

פרשת ואתחנן

נחמו נחמו עמי

בהסבר כפל הלשון מובא משל לשני אנשים שנטשו את נשותיהם ונסעו למרחקים.

האחד - הלך מחמת דחקו לבקש לו מחיה לפרנסתו, והשני היה עשיר גדול, אבל אשתו היתה אשת מדנים ולכן עזב אותה והלך לארץ מרחקים יחד עם העני.

ויהי כי ארכו להם הימים ולא היה לנשותיהם שום ידיעה מהם מרוב הדרך, הלכו הנשים לדרוש את פי הסוחרים המחזרים בעיירות אולי יש להם ידיעה מבעליהן, והנה בא סוחר אחד ובישר לשתיהן: ראיתי את בעליכן ודיברתי עמהם וגם נתנו לי אגרות אליכן. הנשים ביקשו שיתן להם את האיגרות, אך הוא אמר להן שאין לו פנאי כעת לחפש את המכתבים והבטיח שלמחרת יתן להם המכתבים.

אשת העשיר הלכה לביתה בשמחה, אבל אשת העני הפצירה בו מאד שיחפש אחר האיגרת ויתן לה. שאל אותה הסוחר: מדוע את מפצירה בי יותר מחברתך ששמחה והלכה לביתה?! ענתה האשה: יש הבדל רב ביני לבין חברתי, היא יושבת בביתה שלזה כי הון מועושר בביתה, והסיבה שבעלה עזב אותה מחמת ריב וקטטה שהיו ביניהם, וכל דאגתה היא שמא בעלה עדיין כועס עליה, ולכן עתה ששמעה שבעלה שלח לה איגרת, די לה במה שנודע לה שבעלה חפץ בה וישוב אליה, אבל אני, עניה וחסרה, משתוקקת מאד לדעת מה כותב בעלי, האם כבר מצא לו מקור פרנסה?

כך אומר הנביא לבני ישראל: "נחמו" - דבר זה בלבד עשוי לנחמכם, כי "נחמו עמי יאמר אלוקיכם" - הקדוש ברוך הוא שולח לכם דברי נחמה ומכריז כי אלוקיכם הוא - זוהי הנחמה הגדולה ביותר בגלות, שיש תקוה. &

מקור: כוכב מיעקב